

Hostinský Joel

Postavy: rozprávač, Joel, Sára, Jozef, Mária, ľubovoľný počet pastierov

Rekvizity: stôl, dve stoličky, dva poháre, bábika – dieťa, dva batôžky, nádoba

Poznámky: t

- Dramatizácia má 3 obrazy. Scénku však možno odohrať aj bez druhého obrazu, ak je rýchla zmena kulís náročná.

- Počet pastierov možno variovať a repliky porozdeľovať viacerým účinkujúcim, prípadne podobné v duchu dialógu doplniť.

- Rozprávač má počas celej scény svoje miesto niekde naboku, odkiaľ dianie priebežne komentuje.

- Obrazy sú predelené veršami piesne, ktoré môže zaspievať skupina mládežníkov, spevokol, ale pokojne aj cirkevný zbor.

Obraz 1: V hostinci

Poznámka: Pri stole sedí hostinský Joel so svojou ženou Sárrou. Obaja majú v ruke pohár a popíjajú.

Rozprávač: V malom mestečku Betlehem, hneď pri hlavnej ceste od Jeruzalema, stál malý hostinec. Patril mužovi menom Joel, ktorý sa oň vzorne staral, takže k nemu pocestní radi chodili a mali sa u neho vždy dobre. Jeho verná manželka Sára mu vždy so všetkým pomáhala, a tak si v tomto dome žili aj pracovali už dlhé roky. No málokedy mali tak rušno, ako práve teraz.

Joel: (*Povzdychne si*) Ach, Sára, to som rád, že konečne sedím. Taký rušný deň máme v hostinci málokedy. Sotva si cítim nohy.

Sára: Ved' ani ja som sa celý deň nezastavila. Bolo treba nakúpiť, navariť pre hostí, upratať... Keď je hostinec plný, je aj roboty viac.

Joel: (*Spokojne sa usmeje*) Ešte že si cisár zmyslel spočítať svojich obyvateľov. Vďaka tomu sa do Betlehema prihrnuli ľudia zo široka-d'aleka, aj takí, čo tu nikdy predtým neboli. A nám sa hostinec pekne naplnil.

Sára: Naplniť sa naplnil, len práce máme ešte viac.

Joel: Ved'že sa toľko nesťažuj. Zatiaľ je dobre, kým sa k nám hostia hrnú. Kým sú tu, máme istý zárobok. Teraz je už večer, všetci sú vo svojich izbách, tak si chvíľu poseď, napi sa a odpočiň si.

Sára: (*Začne hovoriť, no preruší ju búchanie na dvere*) Ved' si chvíľu ... (*Ozve sa buchot*)

Joel: (*Vstáva zo stoličky*) Ktože to je? Žeby ďalší hostia? Už som dnes musel odmietnuť troch. (*Ide k pomyselným dverám, ktoré otvára. Na scénu vojde Jozef s Máriou*)

Jozef: Šalom, pokoj domu tomuto, dobrý človek.

Joel a Sára: (*Zdravia prichodzích*) Šalom aj tebe.

Jozef: (*Pokračuje*) Nemali by ste nocľah pre mňa a moju tehotnú ženu? Ideme až z Nazareta a Mária je už načisto vyčerpaná.

Joel: Ej, veru nemáme. Veľa ľudí prišlo do Betlehema, každý potrebuje nocovať.

Jozef: Viem, Betlehem je plný. Ved' sme prešli už všetky hostince a odvšadiaľ nás odohnali, odniekiaľ síce pekným slovom no odinakiaľ aj hrubo a zlostne. Vy ste naša posledná šanca.

Sára: My naozaj nemáme ani jedinkú voľnú izbu. Už sme dnes museli troch hostí poslať preč.

Jozef: Ale moja manželka je tehotná. Čoskoro na ňu príde jej chvíľa. Vidíte, aká je zmorená! *(Mária sa celý čas jednou rukou opiera o Jozefa, druhou sa drží za brucho, tvári sa unavene, skleslo a zronene. Joel aj Sára na ňu pozerú.)* Naozaj by ste nemali pre nás miestečko aspoň niekde v maštaľke?

Sára: Nuž... *(Chce čosi povedať, ale Joel ju preruší.)*

Joel: Veru nie, je mi to veľmi ľúto, rád by som vám pomohol, keby to čo len trošku šlo, ale miesta u nás niet. Musíte si poradiť inak.

Jozef: Tak vám teda ďakujeme. Ostávajúte s Pánom Bohom. *(Jozef s Máriou sa obracajú a odchádzajú.)*

Hudobný predel: 1. verš piesne ES č. 49 Nebo otvorené

Obraz 2: V jaskyni

Poznámka: Vedľa seba na zemi sedia Mária a Jozef. Mária má na rukách dieťaťko.

Rozprávač: Jozef s Máriou šli nocou. Už prišli na kraj mesta a stále nemali kde skloniť hlavu. Nakoniec si Jozef spomenul, že v pahorkoch betlehemskeho kraja je mnoho jaskýň, kde sa dá dobre skryť. Zaviedol teda Máriu do jednej jaskynky, ktorá slúžila ako maštaľka pre zvieratá.

Mária: *(Unavene)* Jozef, som taká unavená! Tá dlhá cesta a nakoniec ešte pôrod. Všetko ma to tak zmorilo, že by som si teraz potrebovala pospať.

Jozef: *(Láskyplne)* Samozrejme, Mária, len si oddýchni. Budem vás strážiť. *(Vstane)* Dám pozor, aby vám tu nič nehrozilo. Bolo toho na teba dnes priveľa, ale chvála nášmu Hospodinovi, všetko si zvládla.

Mária: Nebolo to ľahké. Ledva som už došla do Betlehema. Nevládala som. Už pri Jerichu som si myslela, že odpadnem a ten výstup do kopca nevydržím.

Jozef: Ale zvládla si to. Si statočná a Hospodin bol s nami. Aj s nocľahom nám pomohol. Keď už sme nenašli miesto v žiadnom hostinci, doviedol nás aspoň sem, do tejto maštaľky. Môžeš tu odpočívať. Nik ťa nebude rušiť.

(Prichádza skupina pastierov, ktorá spieva 1. verš piesne ES 38 Anjeli z nebies výsosti. Prichádzajú rozjarene, hlučne, s piesňou, na perách, a keď sa priblížia k Márii, jeden cez druhého volajú.)

Pastieri: *(Jeden cez druhého)* Tak je to pravda... Naozaj... Anjeli mali pravdu... *(Ich volanie preruší mocným hlasom až Jozef.)*

Jozef: Bratia, páni, kto ste a koho hľadáte?

Pastier 1: Šalom, dobrí ľudia! Sme pastieri a hľadáme dieťa.

Pastier 2: *(Ukáže na Máriu a jej dieťa)* Toto dieťa.

Pastier 3: Šli sme nocou, aby sme ho našli.

Mária: To ste si nás asi s niekým zmýlili. My vás nepoznáme. Nie sme odtiaľto, sme z Galiley, teda ani vy nás nemôžete poznať.

Pastier1: Ba nie, nezmylili sme sa.

Pastier2 a 3: *(Spoločne protestujú)* Nie, kdeže, vôbec nie.

Jozef: Tak nám povedzte, po čo ste prišli.

Pastier 1: (*Hovori už vážne*) My sme pastieri. Tu na pahorkoch oproti Betlehemu pasieme stáda.

Pastier 2: No a ako tak v noci strážíme naše stáda, zrazu sme videli čosi nevidané.

Pastier 3: Jasná žiara sa rozliala po celom nebi a pri nás sa zjavil anjel.

Jozef: Anjel? Aký anjel?

Pastier 1: Bol to posol od nášho Hospodina. A povedal: Nebojte sa.

Pastier 2: (*Hovori posmešne*) Tu Šimon sa totiž náramne zľakol, hahaha.

Pastier 1: Aj ty si sa zľakol, tak sa teraz nerob hrdinom.

Pastier 3: Všetci sme sa zľakli. Ved' okrem anjela bolo na nebi množstvo nebeského vojska a všetci volali a spievali: "Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle." Ej veru, nebolo nám všetko jedno.

Jozef: Ale prečo? Čo to všetko má znamenať?

Pastier 1: (*Napomína ostatných pastierov*) Och, vy, tárate a potom nemôžem povedať to hlavné.

Pastier 2 a 3: No tak to povedz, bratku.

Pastier 1: Ten anjel totiž povedal: "Nebojte sa, lebo zvestujem vám veľkú radosť. Lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán."

Pastier 2: A potom nám povedal, aby sme šli až do Betlehema, a že tu nájdeme dieťa, obvinuté plienkami.

Pastier 3: A tak sme tu. Prišli sme sa pozrieť a pokloniť dieťaťku. Ved' je to Spasiteľ sveta. (*Pastieri sa postupne klaňajú dieťaťku*)

Pastier 1: (*Klania sa pred dieťaťkom*) Som len obyčajný pastier, no tu hľa, aspoň kúsok syra prijmi odo mňa. (*Kladie pred Máriu malý uzlíček, zabalený v látke*)

Pastier 2: (*Tiež sa pokloní*) Aj ja sa Ti klaniam, Spasiteľu náš, a, hľa, tu aspoň trochu slaniny prijmi odo mňa. (*Tiež kladie uzlíček pred Máriu*)

Pastier 3: (*Klania sa a pred Máriu kladie nádobu*) A ja ti prinášam okrem svojej úcty aj trochu čerstvého mlieka.

Mária: (*Udivene*) Naozaj vám anjeli oznámili, že toto dieťa je Spasiteľ?

Pastier 1: Veru tak. Na vlastné oči sme to videli aj počuli, a hoci ja už málokomu na tomto svete verím, svojim očiam, ušiam a svojmu Bohu vždy.

Pastier 2 a 3: Tak mi zasa pôjdeme. Zbohom ostávajúce a dobre sa tu majte. (*Všetci odchádzajú a Mária s Jozefom za nimi volajú*)

Jozef a Mária: Zbohom, zbohom!

Hudobný predel: 1. verš piesne ES č. 41 Čas radosti, veselosti

Obraz 3: V hostinci

Poznámka: Joel so Sárrou opäť sedia pri stole.

Sára: Joel, muž môj, ja si nemôžem pomôcť, ale mne tí dvaja neschádzajú z mysle. Hádám sme ich nemali tak odohnať.

Joel: A čo sme mali robiť?

Sára: Mohli sme ich uložiť aspoň do maštale. Alebo do tej komôrky, kde mám metly a nádoby.

Joel: No ešte to tak. Nevidela si? Tá žena bola tehotná. Narodilo by sa jej dieťa a my ani naši hostia by sme nemali chvíľku pokoja. Ved' vieš, aký hluk také dieťa narobí.

Sára: Ale predsa...

Joel: Už dost'. Celý večer mi s tým píliš uši. Tak už prestaň.

(Sára zmlkne a tu sa z diaľky ozve spev pastierov, ktorí opäť spievajú 1. verš piesne č. 38.)

Joel: Čo je to za hluk? Kto to takto vyspevuje uprostred noci?

Sára: *(Vyskočí zo stoličky)* Idem sa pozrieť. *(Vybehne z miestnosti – opustí priestor kulís. Po chvíli sa vráti.)* Joel, tomu neuveríš!

Joel: Čomu? Kôň sa s oslom zrazil?

Sára: V Betleheme sa narodil Mesiáš!

Joel: *(Tiež vzrušene vyskočí)* Mesiáš? Narodil sa? V Betleheme? Kde? Kto ti to povedal?

Sára: Tí ľudia, čo spievali, to boli pastieri. Pásli vraj na poli stáda a zjavili sa im anjeli. Povedali im, že sa dnes v Betleheme narodil Mesiáš.

Joel: *(Mávne rukou)* Ech, ktovie, čo takí pastieri počuli a videli. Večer si uhli a potom sa im o anjeloch snívalo.

Sára: Ale oni nešli z poľa. Oni naozaj našli to dieťa, boli sa mu pokloniť a teraz sa už vracali späť.

Joel: Takže ho videli?

Sára: Áno, videli. Na vlastné oči.

Joel: A kde? Kde je?

Sára: V jaskynke hneď na konci mestečka.

Joel: V jaskynke?

Sára: *(Chvíľu uvažuje)* Rozmýšľam, či to nebudú práve tí dvaja, čo u nás chceli nocovať. Len uvažuj. Ona bola tehotná, nenašli miesta, nuž sa iste skryli v tej jaskyni a tam... tam sa narodil Mesiáš.

Joel: *(Zdrvene si znovu sadne)* Och, a mohol sa narodiť v našom dome!

Sára: *(Sadne si k nemu)* Mohol, keby si ich nebol odohnal.

Rozprávač: Joel prišiel o Božie požehnanie pre svoj dom a hostinec, pretože spred jeho dverí odohnal Mesiáša. Aj my neraz vedome či nevedomky zatvárame dvere pred Božím Synom, a tak sa sami pripravujeme o šťastie a požehnanie. Nerobme tak aj dnes. Otvorme dvere svojich domovov a srdiec, aby Mesiáš prišiel, zostal u nás a bol nám vzácnym darom a požehnaním.

Poznámka: Na záver zaznie 1. verš piesne ES č. 28 Vitaj, Jezu Kriste.

Štefan Kiss